HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

28 iulie 2011 *

În cauza C-554/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberlandesgericht Stuttgart (Germania), prin decizia din 17 decembrie 2009, primită de Curte la 31 decembrie 2009, în procedura penală împotriva

Andreas Michael Seeger,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits și doamna M. Berger (raportor), judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: germana.

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru domnul Seeger, de H.-J. Rieder, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul Regatului Unit, de domnul S. Hathaway, în calitate de agent;

— pentru Comisia Europeană, de doamna N. Yerrell și de domnul F. W. Bulst, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei proceduri penale declanșate împotriva domnului Seeger pentru încălcarea prevederilor articolului 3 alineatul (1) prima teză și ale articolului 15 alineatul (7) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier (JO L 370, p. 8, Ediție specială, 07/vol. 1, p. 234), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 561/2006 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 3821/85").

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 3 din Regulamentul nr. 3821/85 prevede:

„(1) Aparatul de înregistrare se instalează și se folosește la bordul vehiculelor înmatriculate în statele membre care se folosesc pentru transportul rutier de călători sau mărfuri, cu excepția vehiculelor prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006. […]

(2) Statele membre pot excepta de la aplicarea prezentului regulament vehiculele menționate la articolul 13 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006.

[…]"

4 Articolul 15 alineatul (7) din Regulamentul nr. 3821/85 are următorul cuprins:

„(7)(a) Atunci când conducătorul auto conduce un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I, acesta trebuie să fie în măsură să prezinte, la cererea unui inspector de control:

(i) foile de înregistrare din săptămâna în curs și cele pe care le-a utilizat pe parcursul celor 15 zile precedente;

[…]

Cu toate acestea, după 1 ianuarie 2008, duratele prevăzute la punctele (i) și (iii) se referă la ziua în curs și la o perioadă precedentă de douăzeci și opt de zile.

[…]”

5 Articolul 1 din Regulamentul nr. 561/2006 prevede:

„Prezentul regulament stabilește normele referitoare la perioadele de conducere, de repaus și la pauzele care trebuie respectate de către conducătorii auto ce asigură transportul rutier de mărfuri și de călători în vederea armonizării condițiilor de concurență între modurile de transport terestru, în special în ceea ce privește sectorul rutier, și a îmbunătățirii condițiilor de lucru și a siguranței rutiere. De asemenea, prezentul regulament prevede promovarea unor mai bune practici de control și de aplicare a normelor de către statele membre și a unor metode mai bune de lucru în sectorul transportului rutier.”

6 Articolul 2 alineatul (1) din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„(1) Prezentul regulament se aplică transportului rutier:

(a) de mărfuri cu vehicule, inclusiv vehicule cu remorcă sau semiremorcă, a căror masă maximă autorizată depășește 3,5 tone sau

(b) de călători […]”

7 Articolul 3 din același regulament prevede:

„Prezentul regulament nu se aplică transporturilor rutiere efectuate de:

[…]

(h) vehicule sau un ansamblu de vehicule cu o masă maximă autorizată care să nu depășească 7,5 tone utilizate pentru transporturi de mărfuri în scopuri necomerciale;

[…]”

8 Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 561/2006 prevede:

„Cu condiția ca acest lucru să nu aducă atingere obiectivelor prevăzute la articolul 1, fiecare stat membru poate acorda derogări de la articolele 5-9 și să supună aceste derogări unor condiții speciale pe propriul teritoriu sau, cu acordul statului interesat, pe teritoriul unui alt stat membru, aplicabile transporturilor efectuate cu următoarele vehicule:

[…]

(d) vehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă admisibilă nu depășește 7,5 tone, utilizate:

[…]

— pentru transportul materialelor, al echipamentului sau al mașinilor care sunt destinate conducătorului auto în exercitarea profesiei sale.

Aceste vehicule nu trebuie să fie utilizate decât pe o rază de 50 km de la sediul întreprinderii și cu condiția ca principala activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului;

[…]”

Dreptul național

9 Articolul 8 din Legea privind personalul din transporturile rutiere (Fahrpersonalgesetz), în versiunea sa din 19 februarie 1987 (BGBl. 1987 I, p. 640), astfel cum a fost modificată prin Legea din 6 iulie 2007 (BGBl. 2007 I, p. 1270, denumită în continuare „FPG"), are următorul cuprins:

„(1) Săvârșește o încălcare oricine nu respectă în mod intenționat sau din neglijență

1. în calitate de întreprinzător […]

2. în calitate de conducător auto […]

   a) un decret în temeiul […]

   b) o dispoziție din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 […]

   […]

3. în calitate de proprietar al unui vehicul […]

(2) Încălcarea se sancționează în cazurile de la alineatul (1) punctele 1 și 3 printr-o amendă care poate ajunge până la 15 000 de euro și în celelalte cazuri printr-o amendă care poate ajunge până la 5 000 de euro."

10 Articolul 18 din Regulamentul privind personalul din transporturile rutiere (Fahrpersonalverordnung) din 27 iunie 2005 (BGBl. 2005 I, p. 182), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul din 22 ianuarie 2008 (BGBl. 2008 I, p. 54, denumit în continuare „FPV"), are următorul cuprins:

„(1) În temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 și al articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, următoarele categorii de vehicule sunt excluse, în domeniul de aplicare al [FPG], de la aplicarea articolelor 5-9 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 și de la aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 3821/85:

[…]

4. Vehiculele sau ansamblurile de vehicule cu o masă maximă autorizată care nu depășește 7,5 tone utilizate pe o rază de 50 km de la sediul întreprinderii

[…]

b) pentru transportul materialelor, al echipamentului sau al mașinilor de care conducătorul auto are nevoie în exercitarea profesiei sale, precum vehiculele care dispun de un echipament special prevăzut în acest scop, care servesc drept vehicule de vânzare în piețele publice sau pentru vânzarea ambulantă,

cu condiția ca principala activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului.

[…]"

11 Articolul 23 din FPV prevede:

„(1) Săvârșește o încălcare în sensul articolului 8 alineatul (1) punctul 1 litera b) din [FPG] oricine încalcă în calitate de întreprinzător […]

(2) Săvârșește o încălcare în sensul articolului 8 alineatul (1) punctul 2 litera b) din [FPG] oricine încalcă în calitate de conducător auto Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, în cazul în care în mod intenționat sau din neglijență

1. nu utilizează aparatul de înregistrare, cu încălcarea articolului 3 alineatul (1) prima teză,

[…]

11. nu prezintă sau nu prezintă la timp și cu încălcarea articolului 15 alineatul (7) literele a) și b) o foaie de înregistrare, carnetul de conducător auto, un imprimat sau o dovadă manuală,

[…]”

Procedura principală și întrebarea preliminară

12 Domnul Seeger este proprietarul unui magazin de vin și de băuturi din Stuttgart (Germania) care oferă clienților săi un serviciu de livrare la domiciliu. Acesta face livrări în medie o dată pe săptămână către 30-40 de clienți, pe o rază de maximum 10-15 kilometri. Persoana în cauză folosește în acest scop un salariat.

13 La 3 martie 2008, domnul Seeger își conducea camionul, a cărui masă totală admisibilă este de 7,49 tone, pe teritoriul Comunei Esslingen-am-Neckar (Germania), la aproximativ 15 kilometri de Stuttgart, fără a utiliza aparatul de înregistrare instalat la bord în temeiul Regulamentului nr. 3821/85. Persoana în cauză nu introdusese foaie de înregistrare și nu a putut arăta agentului care l-a oprit foile de înregistrare din cele 28 de zile precedente.

14 Vehiculul domnului Seeger conținea ambalaje goale, și anume sticle de băuturi goale, pe care voia să le returneze unui furnizor stabilit în Esslingen-am-Neckar. Ambalajele goale nu proveneau din consumul privat al persoanei în cauză, ci din activitatea sa comercială.

15 Amtsgericht Stuttgart a considerat că această faptă constituia două încălcări în temeiul articolului 8 alineatul (1) punctul 2 litera b) din FPG și al articolului 23 alineatul (2) punctul 11 din FPV și l-a condamnat pe domnul Seeger, prin hotărârea din 17 martie 2009, la o amendă de 200 de euro.

16 Instanța menționată a constatat că activitatea de conducere a unui vehicul a domnului Seeger nu constituie activitatea principală a acestuia din urmă, aceasta desfășurându-se în magazinul său unde își primește și își servește în principal clienții, serviciul la domiciliu fiind pur și simplu o prestație suplimentară efectuată o dată pe săptămână. Potrivit aceleiași instanțe, transporturile pentru cumpărarea băuturilor și pentru returnarea ambalajelor goale nu au loc în fiecare zi și necesită mult mai puțin timp decât vânzarea în magazin.

17 Amtsgericht Stuttgart a respins aplicarea excepției prevăzute la articolul 18 alineatul (1) punctul 4 litera b) din FPV, pentru motivul că ambalajele goale transportate nu ar constitui „materiale” în sensul acestei dispoziții întrucât acestea nu ar fi supuse unui procedeu de transformare, ci ar trebui să fie considerate drept o marfă destinată vânzării.

18 Domnul Seeger a formulat apel împotriva hotărârii din 17 martie 2009 la Oberlandesgericht Stuttgart și a invocat în cadrul acestui apel că, în speță, obiectul Regulamentului nr. 561/2006, și anume siguranța circulației rutiere și reglementarea concurenței, nu se opune unei interpretări largi a noțiunii „materiale” care figurează la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din acest regulament.

19 Parchetul din Stuttgart a solicitat suspendarea procedurii și introducerea unei trimiteri preliminare la Curte în măsura în care aspectul dacă noțiunea de materiale menționată acoperă și sticlele de băuturi și ambalajele goale ale unui comerciant de băuturi trebuie soluționată în lumina dreptului Uniunii.

20 Oberlandesgericht Stuttgart subliniază în această privință că, până în prezent, numai în cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii din 17 martie 2005, Raemdonck și Raemdonck-Janssens (C-128/04, Rec., p. I-2445), Curtea s-a aplecat asupra aspectului interpretării noțiunii „materiale” în sensul articolului 13 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier (JO L 370, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 45), care a fost abrogat și înlocuit prin Regulamentul nr. 561/2006 cu începere de la 11 aprilie 2007. Acesta apreciază că, ținând seama de conținutul, de contextul și de obiectul acestei dispoziții, care este reluată la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006, nu se poate deduce în mod clar din această hotărâre că trebuie să se considere că noțiunea „materiale” în sensul acestei dispoziții acoperă sticlele goale, cu alte cuvinte materialele de ambalaj ale unui comerciant de băuturi.

21 Potrivit instanței de trimitere, o astfel de interpretare largă a noțiunii de materiale este interzisă atât în jurisprudența națională, cât și în doctrină. Cu toate acestea, Oberlandesgericht Stuttgart subliniază că materialele de ambalaj nu constituie esența activității unui comerciant de vin și de băuturi în sensul că această activitate de prestare de servicii ar fi exercitată cu acest obiect, cum era cazul în cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii Raemdonck și Raemdonck-Janssens, citată anterior, în ceea ce privește materialele de construcție sau mașinile. În același timp, traseele de transport în discuție în acțiunea principală nu sunt contrare obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 561/2006.

22 În consecință, Oberlandesgericht Stuttgart a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Noțiunea «materiale» prevăzută la articolul 13 [alineatul (1)] litera (d) a doua liniuță din Regulamentul […] nr. 561/2006 […] trebuie interpretată în sensul că include de asemenea materialele de ambalaj, precum sticlele goale, transportate de un comerciant de vin și de băuturi care administrează un magazin, face livrări către clienții săi o dată pe săptămână și colectează cu această ocazie ambalajele goale pentru a le preda angrosistului său?”

Cu privire la întrebarea preliminară

23 Pentru a răspunde la această întrebare preliminară, trebuie de la bun început să se constate că noțiunea „materiale”, înscrisă la momentul respectiv la articolul 13 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 3820/85, a făcut deja obiectul unei interpretări de către Curte în Hotărârea Raemdonck și Raemdonck-Janssens, citată anterior.

24 Or, dat fiind că Regulamentul nr. 561/2006 nu a adus modificări substanțiale în ceea ce privește condițiile cărora le era supusă derogarea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 3820/85, cu excepția condiției suplimentare ca masa maximă admisibilă a vehiculului să nu depășească 7,5 tone și a precizării că conducătorul auto poate transporta și „mașini" în exercitarea profesiei sale, interpretarea dată în Hotărârea Raemdonck și Raemdonck-Janssens, citată anterior, noțiunii „materiale" cuprinse în această dispoziție este aplicabilă de asemenea noțiunii „materiale" prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006.

25 Din hotărârea menționată rezultă că noțiunea de materiale trebuie înțeleasă într-un sens mai larg decât noțiunea de echipament, această primă noțiune acoperind bunurile necesare sau utilizate pentru exercitarea meseriei de conducător al vehiculului în cauză și putând astfel să cuprindă componente ale produsului final care trebuie fabricat sau ale lucrărilor care trebuie realizate de acesta. Rezultă că materialele sunt destinate să fie utilizate sau sunt necesare pentru a crea, a modifica sau a transforma altceva și nu sunt destinate a fi pur și simplu transportate pentru propria lor livrare, vânzare sau eliminare. Prin urmare, materialele fiind supuse unui procedeu de transformare, acestea nu constituie o marfă destinată vânzării de către utilizatorul lor.

26 În această privință, trebuie să se constate că un comerciant de vin și de băuturi, precum domnul Seeger, nu face decât să transporte sticlele goale. Astfel, acestea nu constituie bunuri necesare în exercitarea activității sale principale, astfel cum susțin în mod întemeiat guvernul Regatului Unit și Comisia Europeană în observațiile lor. Sticlele goale transportate de domnul Seeger nu sunt prelucrate, nici transformate și nu sunt nici adăugate la un alt produs, nici utilizate în exercitarea unei activități. Acestea nu sunt necesare în calitate de componente, materii prime sau ingrediente pentru un produs oarecare fabricat de un astfel de comerciant sau pentru lucrări executate de acesta. În sfârșit, acestea nu constituie nici aparate, nici instrumente necesare pentru fabricarea unui produs oarecare.

27 Pe de altă parte, deși este adevărat că sticlele goale în discuție în acțiunea principală sunt utilizate într-un scop comercial și că domnul Seeger, potrivit tuturor aparențelor, nu are altă alegere, pentru motive de rentabilitate și, așadar, din considerații pur subiective, decât să le colecteze el însuși de la clienții săi, această împrejurare nu este suficientă pentru a însemna că acestea se încadrează în noțiunea obiectivă „materiale" în sensul articolului 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006.

28 O astfel de interpretare a noțiunii „materiale" se coroborează cu o interpretare sistematică a tuturor derogărilor cuprinse la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 561/2006.

29 Această dispoziție prevede derogări de la articolele 5-9 din regulamentul menționat, în special pentru vehicule utilizate pentru colectarea laptelui în ferme sau care predau bidoane de lapte fermelor sau pentru vehicule utilizate în cadrul activităților legate de colectarea sau de depozitarea deșeurilor menajere.

30 În această privință, trebuie să se constate că interpretarea noțiunii de materiale susținută de domnul Seeger se extinde la ambalajele și la containerele goale, astfel încât ar cuprinde și excepțiile specifice menționate mai sus și le-ar lipsi în mod substanțial sau chiar integral de obiect. Dacă legiuitorul Uniunii ar fi avut intenția de a crea o derogare generală pentru toate vehiculele care transportă bunuri cu caracter profesional, articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 561/2006 nu ar fi limitat derogarea pe care o prevede la categorii specifice de bunuri transportate, ci ar fi făcut pur și simplu referire la obiecte cu caracter profesional.

31 Pe de altă parte, interpretarea noțiunii de materiale susținută de domnul Seeger ar avea drept efect că ar fi mai dificil, chiar imposibil ca aceasta să se distingă de noțiunea de marfă, astfel cum este folosită în numeroase rânduri în Regulamentul nr. 561/2006, în special la articolul 2 alineatul (1) litera (a), la articolul 4 litera (a) și la articolul 10 alineatul (1) din acesta.

32 Astfel, aplicarea derogării prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006 depinde, printre altele, de tipul de mărfuri transportate și nu privește toate tipurile de mărfuri, chiar dacă celelalte condiții prevăzute la această dispoziție sunt îndeplinite. Termenii „materiale", „echipament" și „mașini" nu desemnează astfel în mod necesar decât o parte a mărfurilor al căror transport se încadrează în domeniul de aplicare al acestui regulament. Rezultă că bunurile comerciale propriu-zise sunt excluse de această limitare, la fel ca și mărfurile care sunt pur și simplu transportate de la un loc la altul, fără a fi nici prelucrate, nici transformate, nici utilizate în exercitarea unei activități. În caz contrar, noțiunea de materiale nu ar permite limitarea aplicării derogărilor prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat în funcție de mărfurile transportate, ceea ce ar însemna să se șteargă orice distincție între noțiunea de materiale și cea de mărfuri.

33 În plus, trebuie să se amintească de asemenea că condițiile de aplicare a articolului 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006 sunt de strictă interpretare, dat fiind că această dispoziție constituie o derogare de la articolele 5-9 din acest regulament.

34 În această privință, trebuie să se sublinieze că, dacă ar fi adoptată interpretarea noțiunii de materiale susținută de domnul Seeger, derogarea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006 ar cuprinde, în principiu, toate bunurile cu caracter profesional, ceea ce ar aduce, așadar, atingere obiectivelor acestui regulament, și anume îmbunătățirea condițiilor de muncă ale personalului din sectorul transporturilor rutiere și a siguranței rutiere.

35 Pe de altă parte, o astfel de interpretare ar fi de asemenea contrară cerinței prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat în măsura în care această interpretare ar avea drept consecință că, pe de o parte, un mare număr de conducători auto nu ar mai beneficia de protecția condițiilor lor de muncă, astfel cum este prevăzută de Regulamentul nr. 561/2006.

36 Pe de altă parte, o astfel de extindere a derogării prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006 ar avea drept efect că un mare număr de vehicule ar putea fi conduse de asemenea conducători auto care ar putea astfel conduce în mod legal pe parcursul mai multor ore, fără repaus, ceea ce ar fi de natură să aducă în mod serios atingere obiectivului de îmbunătățire a siguranței rutiere.

37 În această privință, trebuie de asemenea să se constate că Regulamentul nr. 561/2006 privește în special, potrivit articolului 1 a doua teză din acesta, promovarea unor mai bune practici de aplicare a normelor de către statele membre în sectorul transportului rutier, precum și, potrivit considerentului (4) al acestuia, stabilirea unei „serii de norme mai clare și mai simple care vor fi ușor de înțeles, de interpretat și de aplicat de sectorul transporturilor rutiere și de către autoritățile responsabile de aplicarea acestora".

38 Prin urmare, o extindere a derogării prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006 ar putea să creeze o incertitudine pentru sectorul transporturilor rutiere și pentru autoritățile publice responsabile de aplicarea de norme acestuia și ar putea da naștere la dificultăți de interpretare, de aplicare, de executare și de control al normelor menționate. Or, aceasta ar fi nu numai contrar obiectivelor menționate la punctul precedent, dar ar putea de asemenea să compromită realizarea obiectivului de aplicare efectivă și uniformă a normelor privind perioadele de conducere și de repaus, astfel cum este acesta prevăzut în considerentul (13) din regulamentul menționat.

39 În sfârșit, nu poate fi admis nici argumentul domnului Seeger întemeiat pe obligația, potrivit reglementării naționale referitoare la ambalaje, al cărei obiectiv este protecția mediului prin utilizarea de sticle reutilizabile și care, prin urmare, a introdus o garanție pentru anumite băuturi îmbuteliate, de a participa la sistemul de recuperare a acestora, astfel încât transportul sticlelor goale este necesar activităților sale comerciale.

40 În această privință, trebuie să se constate că obligația care rezultă dintr-o reglementare națională în materia protecției mediului, chiar dacă se presupune că această reglementare transpune o obligație prevăzută de o directivă, nu este suficientă pentru a însemna că sticlele goale transportate de un comerciant de vin și de băuturi se încadrează în noțiunea „materiale" în sensul articolului 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006. În plus, acest argument nu ar putea fi primit decât dacă domnul Seeger ar transporta în mod exclusiv sticle goale pentru care s-a reținut garanție, ceea ce nu reiese din dosarul suspus analizei Curții.

41 Având în vedere considerațiile anterioare, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că noțiunea „materiale" prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul nr. 561/2006 trebuie interpretată în sensul că nu include și materialele de ambalaj, precum sticlele goale, transportate de un comerciant de vin și de băuturi care administrează un magazin, face livrări către clienții săi o dată pe săptămână și colectează cu această ocazie ambalajele goale pentru a le preda angrosistului său.

Cu privire la cheltuielile de judecată

42 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Noțiunea „materiale" prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (d) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale

legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului trebuie interpretată în sensul că nu include și materialele de ambalaj, precum sticlele goale, transportate de un comerciant de vin și de băuturi care administrează un magazin, face livrări către clienții săi o dată pe săptămână și colectează cu această ocazie ambalajele goale pentru a le preda angrosistului său.

Semnături